

Kedvező egészségügyi helyzet Szegeden

**A tifusz és vérhas megbetegedések alulmaradtak az átlagon
Óvintézkedések Dorozsmán**

(A Délmagyarország munkatársától.) A nyár-utói fertőző megbetegedések ezideig szerencsésen elkerülték Szegedet, a tifusz és a vérhas, amely a múlt évben meglehetősen széles körben elterjedt, az idén nem hárdta túl az átlagot. Szeged környékén azonban sokkal rosszabb a közegészségügyi helyzete, különösen Kiskundorozsmáról jelentenek mindensűrűbben fertőző megbetegedést.

A legutóbbi jelentés szerint a vérhas lépett fel a dorozsmai járásban. Tifuszmegbetegedés is történt Kiskundorozsmán és ujabban a tüdővész-ijesztő mértékben szedi áldozatait ezen a környéken. A megbetegedések szórványosak, jár-

ványjellegük nincs, de jól emlékeznek Dorozsmán a háromév előtti veszedelmes kiütéses tifuszjárványra és ezért az egészségügyi hatóságok a legszigorubb óvintézkedéseket léptették életbe, hogy a fertőzés terjedését megakadályozzák.

Szegeden is megtörténtek a preventív intézkedések, nehogy a környékről behurcolják a városba a vérhast, vagy a tifuszt. A környéki betegeket a klinikán helyezték el, a szegedi betegek számára a járványkórház állna rendelkezésre. Egyelőre azonban tömegesebb megbetegedések nem fordultak elő és remélni lehet, hogy az idei ősz minden súlyosabb baj nélkül mulik el Szegeden.

Felsőtanya, Szatymaz, Röske lelkesen ünnepelte Rassay Károlyt vasárnapi tanyai körútján

„Ez a nép nem veszi be a diktatúrát és nem hajlandó tanulni sem Hitlertől, sem Göbbelstől, sem Marton Bélától; — a nép Kossuth eszméin nőtt fel”, — „Egészséges népi politikát titkos választójog nélkül nem lehet csinálni”

(A Délmagyarország munkatársától.) Rassay Károly vasárnap beszámoló körutat tartott tanyai választói között. A nagy lelkesedéssel kísért gyűlésekre elkísérte a szegedi szabadság-párt vezetősége dr. Pap Róbert elnökkel az élen. Az első gyűlést

a felsőtanyai

Boross-vendéglőben tartották meg, nagyszámú közönség előtt. Dr. Pap Róbert nyitotta meg a népes gyűlést és üdvözölte Rassay Károlyt, aki tíz esztendeje képviseli Szegedet és a sze-

gedi tanyák népét az ország parlamentjében.

— Az a tíz esztendő — mondotta —, amelyet Rassay Károly, mint Szeged képviselője a parlamentben eltöltött, tiszta, mocsoktalan képet tár a szemlélő elé. Azzal folytatta felszólalását Pap Róbert, hogy Szeged polgársága elégedetlen a kormánnyal, mert nem lát elegendő erélyt a szélsőséges törekvések ellen, de gazdasági kérdésekben sem ért egyet a kormány intencióival. Beszéde végén arra kérte Rassay Károlyt, hogy a régi, meg nem alkuvó bátorsággal képviselje továbbra is Szeged ellenzéki népét.

Rassay nagy beszéde Felsőközponton

Nagy érdeklődés előzte meg

Rassay Károly

felszólalását. Azzal kezdte beszédét, hogy nem kíván saját működéséről beszélni, mert feltételezi, hogy azok, akiket a közélet érdekel, amugy is tisztában vannak működésével, inkább általánosságban a politikai helyzettel fog foglalkozni.

— Ha a jelenlegi helyzetről akarok beszélni, vissza kell mennem régebbi időkre — folytatta — és mindenekelőtt két évszámot kell említenem: 1931-et és 1935-öt. 1931-ben Szegeden voltam képviselőjelölt, velem szemben a kormányt Klebelsberg Kunó képviselte a kormányt. Nehéz helyzetben voltam, nemcsak azért, mert miniszterrel állottam szemben, aki mögött az egész államhatalom állott, hanem azért is, mert akkor úgy, mint ma is, egy gazdasági avulás utolsó hullámai, optimizmussal töltötték el az embereket. Ma is látok ilyen jelenségeket. 1931-ben is felemeltem szavamat az indokolatlan optimizmussal szemben. Figyelmeztettem a tisztviselőket, hogy vigyázzanak, mert fizetésleszállítás fog követ-

kezni, figyelmeztettem a polgárságot, hogy adóemelés következik a nagy farsangra. Hogy mindez megtörtént, mindenki tudja ma már, a költségvetésben egyszerre 150—160 millió deficit derült ki...! Ma az állambáztartás újra 100 millió többletet mutat az előirányzattal szemben.

Ma ugyanazt a hibát látom, mint 6 év előtt, ahelyett, hogy fokozatosan takarékoskodnának, igyekeznének helyreállítani a nagy igazságtalanságokat, lebontani a megpótlékolt adókat. Ma is csak úgy költsenek, mint akkor.

A mai javulás elsősorban az, hogy az egész világon felszokott a nyersanyag ára, ami a fegyverkezés következménye. A javulást azon-

Bevárosi Muzl. Kedden utoljára a nagysikerű **Mami** Szepes, Pataki, Fedák. 5, 7, 9.

Széchenyi Muzl. Kedden utoljára a legsikerültebb, legszenvedesebb vigjáték a **Hét poion** 5, 7, 9 órákor.

ban most is a kormány érdemére írták, már ahogy nálunk ez szokás. Jobb volt a termés is és végül a pénemek rászorultak a magyar piacra, nem nézték, hogy mit kérünk nyersanyagunkért, fizettek — márkában. Így szaporodtak a bevételek. Kívánom, hogy ez az állapot stabilizálódjék, de erre semmi bizonyosság. Ha újra csökkenni fog a bevétel, ez a kormány, vagy egy következő súlyos helyzetbe fog jutni, mert

nem erősítették meg az adófizetőt nem hozták helyre az igazságtalanságokat, nem bontották le a magasan pótlékolt adókat és a tisztviselők fizetését nem állították vissza...

— A másik dátum, amire emlékezni akarok: 1935 — folytatta Rassay Károly. Akkor is volt egy választás, aminek az oka az egységes pártion belül dúló ellentét volt. Szerencsétlen dolog volt, mert nem elvek küzdelme folyt, hanem személyes ellentétek harcoltak egymással. Akkor szították fel, jobb jelszó híján, a felekezeti ellentétet és gyűlölködést. Hirdették a harcot a „nagyobb kenyérért”, mondták, hogy le kell számolni a kartellekkel, szociális politikát és telepítési politikát ígértek és végül azt is állították, hogy meg fogják valósítani az igazi, a titkos, a becsületes, a tiszta választói jogot. S mi történt azóta?

— Szembenállottam mindég a diktatórikus törekvésekkel — folytatta Rassay beszédét — mert

ezeknek az a céljuk, hogy valaki kótyagos más kótyagosok segítségével vezesse az országot. Hála Istennek, nálunk ma már minden józan ember szembenáll ezzel a törekvéssel. Ez a nép nem veszi be a diktatúrát, ez a nép nem hajlandó tanulni sem Hitlertől, sem Göbbelstől, sem pedig Marton Bélától, ez a nép Kossuth eszméin nőtt fel

és nem felel meg neki az a felfogás, amit most a nürnbergi pártnapon is láttunk, hogy a népet üres zsebbel és gyomorral masiroztatás...

— Ezekről a kérdésekről csatároznak most és közben elfelejtik a fontos problémákat. A közéletet vissza kell terelni ezekre a kérdésekre — jelentette ki Rassay Károly. Ami most itt folyik, az arra jó csupán, hogy elterelje a figyelmet a fontos dolgokról. A választójogi kérdést végre meg kell oldani. Ez azért is sürgős, mert ebben a nemzetben

egészséges népi politikát mindaddig, amíg a titkos választójogot meg nem alkották, nem lehet csinálni.

— Darányi sok igyekezettel és jószándékkal működik, de a sok megoldatlan politikai kérdés miatt nem képes a komoly alkotás térére lépni; alatta az utolsó tíz hónap alatt a belső viszonyok sokkal jobban leromlottak, mint azelőtt. Nekem az a követelése, hogy

a nemzetben a törvények minden-
kire kötelezőek legyenek.

Ma azt látom, hogy elszaporodnak azok, akik a nyomorrt akarják forradalmasítani. Nem azt kívánom, hogy tüzzel-vassal pusztítsanak el minden irányzatot, ami nekem nem tetszik, hanem csak azt, hogy a kormány szorítsa be ezeket a törvény keretei közé és mondja meg ezekkel a törekvésekkel szemben a maga becsületes álláspontját.

— Összegezve a kívánságokat — fejezte be nagy lelkesedéssel kisért beszédét Rassay Károly —, olyan viszonyokat akarok, amilyenek minden kulturálisan találhatók...

A gyűlés közönsége Rassay Károlyt perceként keresztül melegen ünnepelte. Dr. Kersch Ferenc felszólalásával ért véget a gyűlés.